

Kız ve Deniz Kestanesi

Çınar BİBER

Kız ve Deniz Kestanesi

Çınar BİBER

Her sabah Mia sarı yağmur çizmelerini giyip kayalık kıyıya koşardı. Tuzlu rüzgârı ve dalgaların çarpışını çok severdi. Kayaların üzerinden tırmanırken bezden yaptığı kova şapkası sallanır, küçük balık desenli kırmızı tişörtü dalgalanırdı. Bugün sular çekilmişti ve gelgit havuzları küçük okyanuslar gibi parlıyordu.

Mia sığ bir havuzun yanına diz çöktü. Mor bir deniz kestanesi! Yuvarlak bir iğne yastığına benziyordu; koyu renkli kabuğu ince dikenlerle kaplıydı. Dikenlerin arasında minik tüp ayaklar sallanıyordu. Mia sessizce izledi, koyu renkli gözleri kocaman açılmıştı. "Bütün gün ne yapıyorsun?" diye fısıldadı. Deniz kestanesi cevap vermedi. Sadece hareketsiz durdu ve kayadaki bir şeyi kemirdi.

Okulda Mia, Bay Hale'e deniz kestanesini anlattı. Bay Hale gülümsedi, yuvarlak gözlükleri parladı. "Deniz kestaneleri otlayıcıdır," dedi. "Kayalardaki yosunları kazırlar. Bu, gelgit havuzunu diğer canlılar için sağlıklı tutar." Mia küçük kestaneyi düşündü; sessizce işini yapıyordu. "Yani küçük canlıların bile büyük görevleri mi var?" diye sordu. Bay Hale başını salladı. "Her türün bir rolü vardır."

O öğleden sonra Mia ve en iyi arkadaşı Priya kıyıya döndü. Priya'nın uzun siyah örgüsü havuzlara bakarken sallanıyordu. "Bak, bir yengeç!" dedi. Yengeç yan yan kaçtı. "Ve salyangozlar!" Mia kayalara yapışmış minik kabukları gösterdi. "Ve deniz yosunu!" diye ekledi Priya. "Gelgit havuzu hayatla dolu," dedi Mia. "Ama hepsi nasıl birlikte çalışıyor?"

Mia'nın bir fikri vardı. "Sınıfta bir gelgit havuzu maketi yapalım," dedi Priya'ya. Priya'nın ela gözleri parladı. "Malzemeleri ben getirebilirim!" dedi yeşil sırt çantasını düzeltirken. Ertesi gün Bay Hale'e sordular. Bay Hale ellerini çırttı. "Öğrenmek için harika bir yol!" dedi. Deniz kabuğu anahtarlığı eğilirken şingirdadı. "Hep birlikte çalışalım."

Sınıf karton, kil ve boya topladı. Mia büyük mavi bir havuz boyadı. Priya kayalar için gri kil karıştırdı. Diğer çocuklar yeşil kâğıt şeritlerden deniz yosunu yaptı. "Deniz kestanesini unutmayın," dedi Mia. Yuvarlak mor bir gövde şekillendirdi ve minik dikenler yerleştirdi. "Tıpkı Diken'e benziyor!" dedi Priya. Mia güldü. "Diken mi? Bu mükemmel bir isim."

Bay Hale kayalık kıyı hakkında daha fazla bilgi verdi. "Yengeçler çöpçüdür," dedi. "Ölü şeyleri temizlerler. Salyangozlar da tıpkı kestaneler gibi yosun kazır. Deniz yosunu oksijen üretir ve barınak sağlar." Çocuklar dikkatle dinledi. "Yani herkesin bir görevi var," dedi Mia. "Kesinlikle," dedi Bay Hale. "Doğada takım çalışması." Sınıf başını salladı ve işe geri döndü.

Maket büyüdükçe güzelleşti. Priya malzemeleri düzenli bir şekilde yerleştirdi. Parlak yeşil deniz yosunu boyayıp kayalara yapıştırdı. Mia minik kil salyangozlar ekledi. Başka bir arkadaş boru temizleyiciden bacaklı bir yengeç yaptı. "Daha fazla kestaneye ihtiyacımız var," dedi Mia. Üç tane daha yaptı, her birinin dikenlerini özenle yerleştirdi. Gelgit havuzu maketi canlanıyordu.

Mia, Diken'i yavaşça maket havuzun ortasına yerleřtirdi. "Sen yıldırırsın," dedi. Priya minik bir etiket ekledi: "Deniz Kestanesi—Otlayıcı." Dięer çocuklar da etiketler ekledi. "Yengeç—Çöpçü." "Salyangoz—Yosun Kazıyıcı." "Deniz Yosunu—Barınak ve Oksijen." Sınıf heyecanlı seslerle doldu. Bay Hale gülümsedi. "Hepiniz çok řey öğreniyorsunuz," dedi.

Ama sonra Mia bir sorun fark etti. Deniz yosunu kayalardan sürekli düşüyordu. "Yapışmıyor," dedi Priya kaşlarını çatarak. Sınıf önce yapıştırıcı, sonra bant denedi. Hiçbiri işe yaramadı. "Belki tutmak için kil kullanabiliriz," diye önerdi Mia. Herkes denedi. İşe yaradı! Deniz yosunu dimdik durdu. "Takım çalışması büyük fikirleri gerçeğe dönüştürür," dedi Bay Hale. Sınıf alkışladı.

Sunum gününde aileler kayalık kıyı maketini görmeye geldi. Mia gururla maketin yanında durdu. "Bu Diken," dedi mor kestaneyi göstererek. "Havuzu temiz tutmak için yosun yer. Yengeçler temizler, salyangozlar kazır ve deniz yosunu barınak sağlar." Priya bir çizelge kaldırdı. "Her hayvanın bir rolü var," dedi. Anne babalar alkışladı. Mia içinin ısındığını hissetti.

Bay Hale her öğrenciye kendininki gibi bir deniz kabuğu anahtarlık verdi. "Gerçek bilim insanları gibi çalıştınız," dedi. Mia kabuğunu tuttu ve gülümsedi. Diken'i gerçek gelgit havuzunda, sessizce otlarken düşündü. "Doğayı öğrenmek heyecan verici," dedi. Priya başını salladı. "Ve takım çalışması bunu eğlenceli kılıyor!" Sınıf hemfikirdi. Yakında birlikte kıyıya gitmeye söz verdiler.

O hafta sonu Mia ve Priya aileleriyle birlikte kayalık kıyıya döndü. Diken'in havuzunu yeniden buldular. "Hâlâ burada!" dedi Mia. Deniz kestanesinin dikenleri suda sallanıyordu. "İşini yapıyor," dedi Priya. Mia başını salladı. "Tıpkı bizim yaptığımız gibi." Yengeçleri ve salyangozları da izlediler; her birinin özel bir rolü olduğunu biliyorlardı. Gelgit havuzu meşgul küçük bir dünyaydı.

Mia deniz kabuğu anahtarlığını her gün okula getirdi. Başkalarına gelgit havuzunu anlatmayı çok seviyordu. "Deniz kestanelerinin minik ayakları olduğunu biliyor muydun?" diye sordu küçük bir çocuğa. Çocuğun gözleri kocaman açıldı. "Gerçekten mi?" Mia başını salladı. "Ve okyanusun temiz kalmasına yardım ediyorlar." Bay Hale duydu ve gülümsedi. "Artık bir öğretmensin, Mia," dedi. Mia'nın yüzü aydınlandı.

Sınıf maketi kütüphanede tutmaya karar verdi. Mia bir tabela yazdı: "Kayalık Kıyı—Her Hayvanın Bir Görevi Var." Priya, Diken ve arkadaşlarının resimlerini çizdi. Diğer çocuklar bilgiler ekledi. Kısa süre sonra bütün okul görmeye geldi. "Küçük bir okyanus gibi," dedi bir öğretmen. Mia gurur duydu. Küçük fikri büyük bir şeye dönüşmüştü.

Bir akşam Mia güneş batarken gelgit havuzunun yanında oturdu. Su turuncu ve pembe parlıyordu. Diken hâlâ oradaydı, yosun kemiriyordu. Mia gülümsedi. "Senin büyük bir görevin var, küçük dostum," diye fısıldadı. Arkadaşlarını ve Bay Hale'i düşündü. "Hepimizin var." Dalgalar usulca kıyıya vurdu. Mia kayalık kıyıyı ve takım çalışmasını hep seveceğini biliyordu.